

БРАТЯ ГРИМ ТРИТЕ ЗМИЙСКИ ЛИСТА

Превод от немски: Ели Буздрева, 1998

chitanka.info

Живял някога един беден човек, който не можел да изхранва вече дори единствения си син. Тогава синът му рекъл:

— Скъпи татко, толкова зле я караме, че аз съм ти само в тежест. По-добре е да се махна от къщи и да се огледам как бих могъл да си изкарвам сам хляба.

Благословил го бащата и с болка на сърцето се сбогувал с него.

По това време царят на едно могъщо царство водел война. Момъкът постъпил на служба при него и тръгнал с войската. Когато врагът се изпречил насреща им, настанала такава страшна битка, че куршумите се сипели като градушка, а другарите му падали покосени един подир друг. И макар че пълководецът не отстъпвал, останалите войници едва не търтили в бяг. Но момъкът излязъл отпред, пред всички, вдъхнал им кураж и викнал:

— Няма да отстъпим и крачка назад и ще се бием до последна капка кръв!

Вслушали се другарите в думите му, последвали го, а той пробил вражеските редици и победил врага. Царят, щом чул, че дължи победата си на един-единствен войник, го въздигнал над всички останали, дарил го щедро с богатства и го направил пръв придворен в царството си.

Царят имал една дъщеря, която била много хубава, но и много странна. Царкинята се зарекла да вземе за съпруг този, който ѝ обещае, че ако тя умре първа, той ще бъде погребан жив заедно с нея.

— Ако ме обича от сърце — рекла тя, — няма да му трябва повече животът.

Обещавала и тя да стори същото, ако мъжът ѝ пръв умре. Този странен обет плашел всички женихи, но момъкът бил така пленен от хубостта ѝ, че поискал ръката ѝ от царя.

— Знаеш ли — рекъл царят — какво трябва да обещаеш?

— Да отида с нея в гроба, ако тя умре преди мен — отвърнал той. — Но любовта ми към нея е толкова силна, че поемам риска.

Тогава царят се съгласил и отпразнували великолепна сватба.

Заживели двамата млади честити и доволни, ала после се случило така, че младата царица се разболяла от тежка болест и нямало лекар, който да я излекува. Когато умряла, младият цар си спомнил какво бил обещал и го обзел ужасен страх да легне жив в

гроба, но нямало друг изход. Старият цар бил разположил стражи пред всички врати и било невъзможно момъкът да избяга от съдбата си.

Като настъпил денят мъртвата царица да бъде погребана в царската гробница, повели и момъка към подземиеето, а после залостили здраво вратата и го оставили сам-самичък с ковчега.

До ковчега имало една маса, а отгоре — четири свещи, четири хляба и четири шишета с вино. След приключването на тези запаси го чакала сигурна смърт. Със свито от мъка сърце момъкът отхапвал всеки ден само по един залък, пиел по глътка вино и въпреки това виждал как от ден на ден крайт му все повече приближава. Веднъж, както се взирал мрачно пред себе си, забелязал от ъгъла на подземиеето да припълзява една змия, която се доближила до ковчега. Помислил си, че идва, за да гложди от трупа на мъртвата царица, затова измъкнал меч си и рекъл:

— Докато съм жив, няма да позволя да се докоснеш до нея!

И я разсякъл на три части.

След малко от ъгъла изпълзяла друга змия, но като видяла, че първата е съсечена, се върнала обратно. Ала не минало много време и тя се появила пак, като носела в устата си три зелени листа. После доближила трите части от умрялата змия една до друга, така както трябвало да бъдат, и сложила върху всяко съсечено място по едно листо. Мигом мъртвата змия се съживила и двете заедно бързо запълзели обратно към ъгъла. Листата си останали на пода. Нещастният момък, който видял всичко, си помислил, че вълшебната сила на тези листа, която вдъхнала повторно живот на змията, би могла да вдъхне живот и на човек. Взел той листата от земята, сложил едното върху устните на мъртвата царица, а другите две — върху очите ѝ. Едва сторил това и кръвта във вените ѝ се раздвижила, запъплила по бледото ѝ лице и то отново поруменяло. Царицата си поела дъх, отворила очи и рекла:

— О, боже, къде съм?

— При мен, мила жено — отвърнал той и ѝ разказал какво се било случило и как той отново я върнал към живота. После ѝ дал малко вино и хляб и когато тя се съвзела, повдигнала се от ковчега и двамата отишли до вратата и започнали силно да чукат и викат. Чули ги пазачите и известили на царя. Царят сам слязъл в подземиеето и отворил вратата. Намерил и двамата млади живи и здрави и се радвал

заедно с тях, че всички неволи отминали. Но младият цар взел със себе си трите змийски листа, после ги дал на един прислужник и му рекъл:

— Пази ги като очите си и ги носи винаги с теб. Ако изпаднем в беда, те пак ще ни потрябват.

Ала след като била възвърната отново към живота, у младата царица настъпила промяна. Сякаш цялата любов, която изпитвала към мъжа си, угаснала в сърцето ѝ.

Когато младият цар решил да заминат по море, за да види стария си баща, и двамата се качили на един кораб, царицата забравила за голямата любов и вярност, с които мъжът ѝ я спасил от смъртта, и изпитала симпатия и благосклонност към кормчията. Издебнала мъжа си и докато спял, двамата с кормчията го хвърлили в морето. След това рекла на кормчията:

— Сега ще се върнем в двореца и ще съобщим, че младият цар е умрял по пътя. А аз така ще те похваля пред баща ми, че той ще ме венчае за теб и ти ще станеш наследник на короната.

Но верният прислужник на младия цар видял всичко. Той отвързал незабелязано една малка лодка от кораба, качил се в нея, загребал назад да спаси господаря си и изоставил предателите. Извадил удавника от водата, покрил очите и устата му с трите змийски листа и го върнал към живота.

После двамата започнали да гребат с всички сили, непрестанно ден и нощ, а малката лодка летяла по вълните толкова бързо, че те стигнали в двореца, преди да се върне корабът. Царят се учудил, като видял да идват сами, и ги попитал какво се е случило. Щом чул за злината, сторена от дъщеря му, той рекъл:

— Не мога да повярвам, че е постъпила толкова лошо, но истината скоро ще излезе на бял свят.

Пратил двамата да се скрият в една тайна стая, за да не ги види никой. Скоро след това пристигнал и големият кораб и лошата царица се явила пред баща си, като се преструвала на опечалена.

Той ѝ рекъл:

— Защо се връщаш сама? Къде е мъжът ти?

— Ах, скъпи татко — отвърнала тя, — връщам се у дома много нажалена. По пътя мъжът ми внезапно се разболя и умря и ако добрият кормчия не ми беше помогнал, кой знае какво щеше да се случи с мен.

Той беше свидетел на смъртта на мъжа ми и може всичко да ти разкаже.

А царят рекъл:

— Аз ще съживя мъртвия ти мъж.

После отворил вратата на стаята и накарал младия цар и прислужника да излязат.

Царицата, щом видяла мъжа си, била като попарена от гръм, паднала на колене и започнала да моли за пощада. Ала царят рекъл:

— За това, което си сторила, не чакай пощада. Мъжът ти беше готов да умре с теб и ти възвърна живота, а ти си го убила докато е спял. Сега трябва да си получиш наказанието.

После качили лошата царица заедно със съучастника ѝ в една пробита лодка и пуснали лодката навътре в морето. Там тя скоро потънала.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.